ကျေးဇူးတော်ရှင်

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတမိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား

မန္တလေးမြို့-ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌

ဟောကြားဆုံးမတော်မူသော

ဝိပဿနာရှုပ်ငန်းစဉ်

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် - တရားတော်

အမှတ်စဉ် (၆)

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား၏
ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်၏
မူပိုင်ဖြစ်သည်။

မည်သူမျှကူးယူထုတ်ဝေခြင်းမပြုရ။

အဋ္ဌမအကြိမ် — အုပ်ရေ....၁၅၀၀။
၁၉၉၅-ခု၊ ဧပြီလ — တန်ဖိုး၁၀၅-ကျပ်။
အဖုံးရိုက် — သီရိနန္ဒာပုံနှိပ်တိုက်။

အဖွဲ့ကိုယ်စား ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသူ
ဦးအောင်ချို မှတ်ပုံတင်အမှတ် (မြ-၀၇၃၁)
မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အမှတ် (၇၂)၊ နတ်မောက်လမ်း၊ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဦးနန္ဒ မှတ်ပုံတင်အမှတ် (မြ-၀၃၅၉၇)
သီရိနန္ဒာပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၁၅၊ ၃၂-လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေခွင့်ပြုချက်အမှတ်(၁၅/၉၄)(၁၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်(၆၄/၉၅)(၂)

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
၁။	ကိုယ့်အသေကိုယ်ရှုနည်းတရားတော်		၁
၂။	သတိပညာနှင့် ရှုရန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်		၄၆
၃။	ခန္ဓာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်စဉ်တရားတော်		၈၆
၄။	ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်	(၁)	၁၂၉
၅။	။ ။	(၂)	၁၆၅
၆။	။ ။	(၃)	၂၀၆
၇။	။ ။	(၄)	၂၅၁
၈။	ကထိန်ရွှေစက်ချတရားတော်		၂၈၈
၉။	ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်	(၅)	၃၄၂
၁၀။	။ ။	(၆)	၃၈၆
၁၁။	။ ။	(၇)	၄၂၇
၁၂။	။ ။	(၈)	၄၇၁
၁၃။	။ ။	(၉)	၅၁၅
၁၄။	။ ။	(၁၀)	၅၅၈

အတွင်းစာသားများနှင့်
အဖုံး–စက်ဝိုင်း–ဓာတ်ပုံများ
သီရိနန္ဒာပုံနှိပ်တိုက်တွင် ရိုက်နှိပ်သည်။

နိဒါန်း

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သဘောတရားသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့ ပွင့်တော်မူသည်ဖြစ်စေ၊ မပွင့်တော်မူသည်ဖြစ်စေ အမြဲတမ်း တည်ရှိသော သဘောတရားဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား ရှင်တို့သည် ဘုရားမဖြစ်မီဘုရားလောင်းဘဝ၌ရှိစဉ်သစ္စာလေးပါး မသိသေးသော ဘုရားလောင်းအဖြစ်နှင့် "သတ္တဝါတို့သည် ဆင်းရဲလေစွတကား၊ ပဋိသန္ဓေလည်းနေရ၏၊ အိုလည်းအိုရ ၏၊သေလည်း သေရ၏၊ စုတေလည်း စုတေရ၏၊ တစ်ဖန်ပဋိ သန္ဓေလည်းနေရ၏၊ ဤအိုမှု,နာမှု,သေမှု ဆင်းရဲအစု၏ ထွက် မြောက်ရာသည်အဘယ်နည်း၊အဘယ်တရားရှိသော်အိုမှု,နာမှု သေမှုဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းခံကြောင့် အိုမှု,နာမှု, သေမှု စသည်တို့ဖြစ်သနည်း"ဟူသောအကြံသည် ဖြစ်မြဲသာ တည်း။

ကျွန်ုပ်တို့၏ဂေါတမရှင်တော်ဘုရားအလောင်းတော်သည် ဗောဓိပင်ရင်းအပရာဇိတပလ္လင်ထက်၌မာရ်စစ်သည်တို့ကို နေ မဝင်မီနှိမ်နင်းအောင်မြင်တော်မူသည်။ ထိုနောက်ညဉ့်ဦးယံ၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သန်းခေါင်ယံ၌ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း အောင်မြင်တော်မူလေသည်။ ဤသို့ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်တော်ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တော်ကိုရရှိတော်မူသော အခါများ၌ဤမဟာပထဝီမြေကြီးသည် တုန်လှုပ်ခြင်းမဖြစ်ခဲ့ ချေ။ ထိုနောက်ဘုရားအလောင်းတော်အား–ဤသို့ အကြံဖြစ် တော်မူလေသည်၊ "သတ္တလောကသည် ငြိုငြင်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်" သတ္တလောကသည်ငြိုငြင်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက် ၏၊ပဋိသန္ဓေလည်းနေရ၏၊အိုလည်းအိုရ၏၊ စုတေလည်းစုတေ ရ၏၊တစ်ဖန်ပဋိသန္ဓေလည်းနေရ၏၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်လည်းအို

ခြင်း သေခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဤဆင်းရဲအစုမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို မသိနိုင်၊ အဘယ်အခါ၌အိုခြင်း, သေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဤဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရားသည် ငါ့အားထင်လာပါအံ့နည်း–"ဟုဆင်ခြင်တော်မူသည် "အဘယ်တရားမရှိသော် ဤအို, နာ, သေဆိုတဲ့ ဒုက္ခမှထွက်မြောက်နိုင်မည်နည်း"ဟုဤသို့ဆင်ခြင်တော်မူပြန်သော်ဇာတိ အကြောင်းကြောင့်ဟု ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်၊ တစ်ဖန် 'အဘယ်တရားမရှိသော် ဤဇာတိမှ ထွက်မြောက် နိုင်လတ္တံ့နည်းဟုဆင်ခြင်တော်မူပြန်၏၊ဤသို့ပဋိလောမအားဖြင့်အစဉ်အတိုင်း ဆင်ခြင်တော်မူသည့် အဆုံး၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားသဘောကို ထိုးထွင်း သိမြင်တော်မူလေသည်၊ ဤသို့သောအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာမှစ၍ အနုလောမအားဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူသည်၊ တစ်ဖန် ပဋိလောမအားဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူပြန်၏။

ထိုကဲ့သို့ အနုလောမ ပဋိလောမအားဖြင့်ဆင်ခြင်သုံးသပ်နှလုံးသွင်းတော်မူသည်၏ အစွမ်းကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သဘောတရား၏အစကိုလည်းထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ၊ အဆုံးကိုလည်းထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီ၊အာသဝေါတရားတည်းဟူသော ကာမာသဝမှစိတ်သည်လွတ်၏၊ ဘဝါသဝါမှစိတ်သည်လွတ်၏၊ဒိဋ္ဌာသဝမှစိတ်သည်လွတ်၏၊ အဝိဇ္ဇာသဝမှစိတ်သည်လွတ်၏၊ထိုအာသဝေါတရားလေးပါးမှ လွတ်ပြီးသောအခါ၌"ငါသည် အာသဝေါတရားလေးပါးမှ လွတ်ပြီဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ပဋိသန္ဓေနေမှုမှကုန်ပြီ၊မဂ်တည်းဟူသောအကျင့်ကို ငါသည် ကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ပြုအပ်သောမဂ်ကိစ္စကို ပြုအပ်ပြီးပြီ၊မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါတစ်ပါးသောပြုဖွယ်မရှိပြီ"ဟု ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် အာသဝေါတရားတို့ ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော အာသဝက္ခယ ဉာဏ်တော်ကို နံနက်မိုးသောက်ချိန်၌ ရတော်မူပြီးလျှင် သစ္စာလေးပါးကို မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူသော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်၊ ထိုအခါ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ် စကြဝဠာ တစ်ခုလုံးသည် အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့ သွက်သွက်ခါမျှ တုန်လှုပ်၏၊ မာရ်စစ်သည်တို့ကို အောင်မြင်တော် မူသော အခါ၌လည်း မဟာပထဝီ မလှုပ်ခဲ့၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ် ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တော်တို့ကို ရတော်မူစဉ်က ဤမဟာပထဝီမြေကြီးသည် မလှုပ်ခဲ့၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်း ထိုးထွင်းသိတော်မူသည့် အခါ၌ကား တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်မြေပြင်သည် ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း လှုပ်ခဲ့၏၊ အလောင်းတော်သည် အာသဝေါတရားကုန်ခြင်းကြောင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရတော်မူ၏၊ အာသဝေါတရား ကုန်ခြင်းသည်လည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစကို (ဝါ) ဖြစ်ကြောင်းကို ထိုးထွင်းသိတော်မူသဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဖြစ်ကျိုးကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဤကဲ့သို့ အာသဝေါတရား ၄-ပါး ကုန်တော်မူခြင်းဖြစ်၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်ကြောင်းသည်(ဝါ)အစသည်"အဝိဇ္ဇာ" ဖြစ်ရကား...."အဝိဇ္ဇာ နိရောဓာ အာသဝ နိရောဓော...." ဆိုသည့် အတိုင်း-အဝိဇ္ဇာချုပ်သဖြင့် အာသဝေါတရား ချုပ်ခြင်း(ဝါ)အာသဝက္ခယဉာဏ်ကိုရတော်မူခြင်း (ဝါ) ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်အား အဝိဇ္ဇာ အမှောင်ပျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်အလင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းသည်

(ဿ)　　　　　　　　နိဒါန်း

(၀၁)“ပညာဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာဥဒပါဒိ”ဖြစ်တော် မူခြင်းသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားသဘောကို ထိုးထွင်းသိတော်မူပြီးလျှင် ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြား၍သိတော်မူခြင်း၊သမုဒယသစ္စာကို ပယ်တော်မူခြင်း၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများတော်မူခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်၊ ဤသို့ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိတော်မူခြင်း သည်လည်း ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သဘောတရားတော်ကို အဖန်တလဲလဲ အနုလောမ၊ပဋိလောမဆင်ခြင်တော်မူခြင်းအားဖြင့်သာဖြစ်ရာ သာဝကမှအစပြု၍ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်အထိ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်အဘယ်မျှအရေးပါသောတရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိနိုင်ကြပါသည်၊ ဤမျှအရေးပါခြင်းမှာလည်း ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်အောင် ကျင့်တော်မူရသောတရား၊ ဆင်ခြင်ရသောတရား၊ နှလုံးသွင်းရသောတရားများဖြစ်သောကြောင့်ဟု ဆိုရပါမည်၊ တစ်နည်းဆိုရသော်၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်မှာလည်း ဤတရားသည် အရင်းခံ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြသည်မှာလည်း ဤတရား အရင်းခံဖြစ်သည်ဆိုတာ ပေါ်လွင်လောက်ပါပြီ။

ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည် နက်လည်းနက်၏၊နက်သော အရိပ်အရောင်လည်းရှိ၏ဟုဆိုရာရှင်အာနန္ဒာကမြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်ထားပုံကို ထည့်သွင်းဖော်ပြသင့်သည့် အတိုင်း ဖော်ပြပါအံ့။

အရှင်ဘုရား-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အလွန်လည်းနက်နဲပါ၏ နက်နဲသော အရိပ်အရောင်လည်း ရှိပါ၏၊ သို့ပါသော်လည်း တပည့်တော်အားတိမ်သကဲ့သို့ထင်ပါ၏ဟု လျှောက်၏၊ဘုရားရှင်သည် အာနန္ဒာ ဤသို့ မဆိုလင့်-ဤသို့မဆိုလင့်၊ ဤပဋိစ္စ

သမုပ္ပါဒ်သည် နက်လည်းနက်နဲ၏၊နက်နဲသော အရိပ်အရောင်လည်းရှိ၏၊ ဤတရားကို လျော်စွာမသိနိုင်သောကြောင့် ထိုးထွင်း၍ မသိနိုင်သောကြောင့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ယက္ကန်းချည်ထွေးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စာပေါင်းသိုက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖြူဆံမြက်ပြိန်းမြက်ကဲ့သို့လည်းကောင်းဖြစ်၍ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသဖြင့်လားရာ ပျက်စီး၍ကျရောက်ရာဖြစ်သော သံသရာကို မလွန်မြောက်နိုင်ဟု ဟောတော်မူ၏။

မှန်၏၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာသည် နက်လည်းနက်နဲ၏၊ နက်နဲသော အရိပ်အရောင်လည်းရှိ၏၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာကျမ်းကြီးကို စီရင်ရေးသားတော်မူခဲ့သော ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည်ပင်လျှင် "ယုန်သူငယ်သည် သမုဒ္ဒရာရေကို ခြေထောက်မမှီသကဲ့သို့"ဟု ပြဆိုတော်မူခဲ့ပေသည်။

သို့ရာတွင် စာဖတ်ပရိသတ်အား အားပေးလိုပါသည်၊ အားမငယ်ကြစေလိုပါ၊နက်နဲပင်နက်နဲသော်လည်း ကျေးဇူးရှင်မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားသည် ဤနက်နဲခက်ခဲသောတရားကိုပင် ယခုခေတ်လူများနားလည်၍ဉာဏ်သက်ဝင်နိုင်လောက်အောင်မြန်မာစကားပြေသက်သက်နှင့်ပုံစံစက်ဝိုင်းကို ကြံစည်တော်မူပြီးလျှင်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လည်ပုံ-ပတ်ပုံအဝိုင်းပြေးပြေးပုံ သံသရာဆက်ပုံ-သံသရာလည်ပုံကို အကွင်းလိုက် အကွင်းလိုက် ပေါ်လာအောင် စာဖတ်သူ ပရိသတ်ဉာဏ်အိတ်ထဲ၌ထည့်ပေးတော်မူသကဲ့သို့ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူပါသည်။

၎င်းပြင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် မျက်လုံးဖွင့်လိုက်ရုံမျှ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စ,၍ ပေါ်ပြီးလျှင် တဏှာ,ဥပါဒါန်,ကံ ဖြစ်ပုံ၊ ကမ္မဘဝဖြစ်လျှင် ဇာတိမရပါနဲ့ဆို၍ မဖြစ်ပုံ၊ တစ်နေ့လျှင် ပဋိစ္စ

(စ) နိဒါန်း

သမုပ္ပါဒ် အပတ်ပေါင်းမည်မျှသည်ပုံအထိ လူပြိန်းနားလည်နိုင်လောက်အောင် ဉာဏ်အိတ်ထဲ၌ ထည့်သွင်းပေးတော်မူပါသည်၊ သို့ပါသောကြောင့် ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို ပထမအဆင့်အနေနှင့်လျော်စွာနားလည်အောင်ကြိုးစား၍လေ့လာသင့်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ လျော်စွာနားလည်အောင် ကြိုးစားပါ၊ နားလည်ပါက ထိုးထွင်း၍သိအောင် (ဝါ) ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်အောင် (ဝါ) သံသရာပြတ်အောင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်အောင်အထိ ကြိုးစားတော်မူကြပါကုန်။

အကျိုးတရားကို ဆိုပါအံ့။

၁။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုအကြောင်း-အကျိုးသိမ်းဆည်းနားလည်ပါကပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ပိုင်ပိုင်ကြီးပြည့်စုံနိုင်ပါသည်။

၂။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားနှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န တရားကို နားလည်၍ အဖြစ်နှင့် အပျက်ကို သိသဖြင့် သဿတနှင့် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးကို အသိဖြင့် စင်ပါသည်။

၃။ ဗြဟ္မာ, သိကြားထာဝရဖန်ဆင်းတာမဟုတ်၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု သိ သဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာသေပါသည်။

၄။ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်သည်ဟု သိသဖြင့် အကြောင်းနှင့် အကျိုးပဲရှိသည်၊ ဤအကြောင်းတရား အကျိုးတရားထဲ၌ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ မပါဟု သိသဖြင့် အတ္တဒိဋ္ဌိ စင်ပါသည်။

၅။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသဘောသည်အကြောင်းနှင့်အကျိုးတွေမပြတ်စဲဘဲ တသဲသဲဖြစ်လိုက်, ပျက်လိုက်

ချည်းသာ မရပ်မနား ဒလစပ်ဖြစ်နေသောကြောင့် ဒုက္ခတရား အစစ်ပဲ၊ သုခ လုံးဝမဖက်ဟု မြင်သောကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာပိုင်းခြား၍ သိသည်ဟုဆိုပါသည်။

၆။ 'ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ'ဟုဆိုသဖြင့် ဝေဒနာနှင့် တဏှာအစပ်ကို မကူးအောင် ဝေဒနာကို ဖြစ်,ပျက် ဝိပဿနာ ရှုနိုင်ပါက မဂ္ဂသစ္စာပွားခြင်းဖြစ်သည်၊ ဝေဒနာက တဏှာမကူး၍ ဝေဒနာနိရောဓာ တဏှာနိရောဓော ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ တဏှာနိရောဓောတိ– နိဗ္ဗာန်ဆိုသည့်အတိုင်း သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်, ရဟန္တာအထိ မိမိတို့ သဒ္ဓါ, ပညာ, ဝီရိယ အလိုက် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်သည် ဘုရားရှင်တိုင်း လက်မလွှတ်သောတရား ဖြစ်ပါသည်၊ မည်သူမျှ တောင်းပန်ခြင်း မပြုဘဲ နည်းပရိယာယ်အမျိုးမျိုးအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူသောတရား ဖြစ်ပါသည်။

ဤသာသနာတော်ဝယ် ဤမျှအဖိုးတန်လှ၍ အရေးကြီးသောတရား၊ သတ္တဝါတို့အား ဆင်းရဲအစုမှ ကယ်တင်မည့်တရား၊ ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်စေမည့်တရား၊ ဤတရားများကို အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာရိပ်သာ ဓမ္မာရုံကြီး၌ ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဟောကြားဆုံးမတော်မူရာ တရားစဉ် ဒေသနက္ကမ နည်းအတိုင်း ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသောကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်များအား အစ, အလယ်, အဆုံး ဖတ်ရှုကြမှသာ တရား၏ သဘောကို လိပ်ပတ်လည်မည်ဖြစ်ပါ၍ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုမှနေ၍ ဖတ်

ခြင်း၊ ခါးလယ်မှ ချိုး၍ဖတ်ခြင်း၊ အဖျားဆွတ်၍ဖတ်ခြင်း မပြုလုပ်ကြပါဘဲ အစကစပြီး ရေရေလည်လည်ကြီး အခြားတစ်ပါးသို့ စိတ်မရောက်မူ၍ စိတ်ဝင်စားစွာနှင့် ဖတ်ကြားကြရန် လေးနက်စွာ တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်မဖတ်ခင် ရှေ့အဖို့၌ထပ်မံ၍မှာကြားလိုသည်မှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည် ဘယ်မှာရှိသလဲဟုအမေးထုတ်ပါက စာထဲမှာရှိသည်ဆိုလျှင်မှားပါမည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ခန္ဓာမှာ ရှိပါသည်၊ခန္ဓာရှိတာကို စာကမှတ်တမ်းဖြစ်ပါသည်၊ ပုံစံသည် ခန္ဓာကိုကြည့်ပြီး ရေးတဲ့ပုံစံမျှသာ ခန္ဓာကိုယ်လုပ်သော လက်သည်နှင့် ခန္ဓာမှပေါက်ပွားတာတွေ မှတ်သားထားခြင်းဖြစ်၍ခန္ဓာအရှိဉာဏ်နှင့်သိအောင်ကြိုးစားတော်မူကြပါကုန်။

မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သား–သာဝကဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ရဟန်းတော်တို့မည်သည့်ကုသိုလ်ကောင်းမှုအရာကိုမည်သည့်အခါကမျှ ပိတ်ပင်တော်မမူကြကုန်၊ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်လည်း မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ တပည့်သားသာဝက ဖြစ်တော်မူသည့်အတိုင်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုအရာဌာနၞ မည်သည့်အခါကမှ ပိတ်ပင်တော်မမူခဲ့ချေ။ ဒါနကိုလည်း အမြဲတမ်းအားပေးတော်မူခဲ့ပါသည်၊ သီလနှင့် ဘာဝနာကိုလည်း များစွာအားပေးတော်မူပါသည်၊ 'ဒါနသည် သံသရာရှည်သည်ဟု ပြောကြားသူအားလည်း ဆရာတော်ကြီးသည် ဒါနကသံသရာမရှည်ပါဘူး၊ အလှူမတတ်၍ (ဝါ) အကျိုးပေးမရွေးချယ်တတ်၍ သံသရာရှည်တာပါကွ-ဟုဆုံးမတော်မူလေ့ရှိသည့်ပြင် ခန္ဓာဝန်ဒုက္ခဝဋ်ကြီးက ကျွတ်လို–လွတ်လို၍ လှူဒါန်းပေးကမ်းပါ၏–လို့ဆိုရင် မိမိကိုယ်ကိုရောင်းလှူ၊ ဘုန်းကြီးက ကျေနပ်တယ်၊သို့ရာတွင်ဘုံဘဝတောင့်တပြီး လှူ

တဲ့အလှူဆိုရင် ဒုက္ခသစ္စာခန္ဓာကြီးရမှာဖြစ်၍ အသေဒုက္ခပဲပြန်ရမည်ဟု ဆုံးမတော်မူသည်၊ဆရာတော်ဘုရားသည် တစ်ဘဝတည်းနှင့် ကိစ္စပြီးအောင်သော မဟာလေ့ ဆုံးမလေ့ရှိသဖြင့် နောက်ခန္ဓာ ဒုက္ခဆက်မည်ကို လွန်စွာ စိုးရိမ်တော်မူသည်။

ဤစာအုပ်အမှတ်စဉ် (၆)အလယ်ပိုင်းလောက်တွင် ဆရာတော်ဘုရားသည် အပေါ်ယံရိကဝတ်ကြေ၊ဝတ်ကုန်မဟုတ်ဘဲ လေးလေးနက်နက်ကြီး လှူဆဲလှူလတ္တံ့သောပုဂ္ဂိုလ်များအား လှူတတ်တန်းတတ်အောင် ပိုက်ဆံကုန်ပြီး ကုန်ကျိုးနပ်အောင် ဒကာဒကာမတွေ၏အကျိုးစီးပွားကိုလိုလားတော်မူလှသဖြင့် အင်မတန်အပင်ပန်းခံတော်မူပြီးလျှင် သယ်ယူပို့ဆောင်တော်မူနေကြောင်းထင်ရှားပါလိမ့်မည်၊သာမညအရေးကြီးသောကိစ္စမဟုတ်၊ အင်မတန်အရေးကြီးသောကိစ္စဖြစ်၍ ဤကိစ္စကိုအရေးတကြီးအသိဉာဏ်ပေးနေခြင်းဖြစ်၍ဤအချက်ကိုလေးလေးနက်နက်ကြီး နားလည် သဘောပေါက်ပြီးလျှင် အသိဉာဏ်ရှင်းလင်းပြတ်သားပြီးမှဤခန္ဓာဝန်ဒုက္ခသစ္စာကြီးကိုဒုက္ခသစ္စာအစစ်ပဲ၊ ဒုက္ခသက်သက်ပဲဟုသူများပြောမဟုတ်ဘဲကိုယ်တိုင်သိအောင်လုပ်ပြီးမှ လှူဒါန်းပေးကမ်းခြင်းသည် ဝိဝဋ္ဋဒါနဖြစ်ကြောင်းကို လက်တွေ့ပြသ၍ သယ်ယူပို့ဆောင် ကယ်တင်တော်မူခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရိပ်စားမိကြပေလိမ့်မည်။

ဒါနသည် လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်ချမ်းသာကိုပေးနိုင်သည်ဟုဆိုသော်လည်း လူခန္ဓာ, နတ်ခန္ဓာ, ဗြဟ္မာခန္ဓာ စသည်ဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးသည်သစ္စာနှင့်ဖွဲ့၍ပြောဆိုပါက ဘာသစ္စာလဲဟု အမေးထုတ်ပါလျှင် ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ကြောင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

(ည) နိဒါန်း

မှာထင်ရှားပါသည်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကလည်းပဠမဒါ နက္ခန္ဓာပါ ဒုက္ခသစ္စာဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် ခန္ဓာရ လျှင် ဒုက္ခသာရမည်လို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားသဘောအတိုင်း အကွက်လယ်လယ်ကြီး နားလည် သိရှိနိုင်ပါမည်၊ မငြင်း နိုင်ပါ။

တိုက်တွန်းချက်။ ။ဤမျှနှင့်ပင်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာအတွက် နိဒါန်းကိစ္စသည် နိဂုံးချုပ်၍ အပြီးသတ်ရန် ဖြစ်ပါသော် လည်း ဤအဖွဲ့၏အဓိကရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော အလုပ်စဉ် ပြန့် ပွားရေးအတွက် တာဝန်ရှိနေပြန်ပါသဖြင့် ထပ်မံ တိုက်တွန်း ချက်အနည်းငယ်ဖြည့်စွက်ထည့်သွင်းရေးသားလိုက်ပါဦးအံ့။

ဤသံသရာ ဝဋ္ဋဒုက္ခတည်းဟူသော ပဋိသန္ဓေနေမှု မဆုံး၊ အိုမှုမဆုံး၊ နာမှုမဆုံး၊ သေမှုမဆုံးသည့် ဘေးဆိုးကြီးမှ ကယ် တင်နိုင်တာသည် ဒါနမဟုတ်၊ သီလမဟုတ်၊ သမထမဟုတ်၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသော မဂ္ဂ ဗြဟ္မစရိယအကျင့်သာဖြစ်ပါ၍ "ဝိပဿနာ သာသနသ္မိံ ယောဝ" ဟုဆိုသည့်အတိုင်းသာသနာ တွင်းတရားအစစ်ဖြစ်သော ဝိပဿနာ အလုပ်ကိုဖြင့် လုပ်မြစ် အောင် လုပ်ကြစမ်းပါဟု မျှားစွာတိုက်တွန်းပါသည်။

တရားထိုင်သည်ဆိုရုံနှင့်ဝိပဿနာအလုပ် လုပ်သည်ဟုမဆို နိုင်သေးပါ၊ အထူးသတိပြုတော် မူကြစေလိုပါသည်၊ သက် တမ်းတိုသောခေတ်ဖြစ်နေ၍ သမထလောက်မျှနဲ့ အချိန်ကုန် လူပမ်း မဖြစ်ကြစေလိုပါ၊ ဆရာကောင်း သမားကောင်း အလွန်အရေးကြီးပါသည်၊ လမ်းညွှန်ကောင်းဖို့ သိပ်အရေး ကြီးပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်က ပညာအရာ မှာ မြတ်စွာဘုရားအောက် တစ်ပါးသာဖြစ်သော လကျ်ာ တော်ရံ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ

မထေရ်ကြီးသည်ပင်လျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးလှဲ၍ ဖြတ်မှာပြည့်လိုက်ဟောရသော သာဓကများရှိပါသည်၊ ဆရာ အင်မတန်အရေးကြီးပါသည်။ သို့ပါ၍ဆရာကောင်း ရှာကြပါဟု မြတ်စွာဘုရားသခင် အကြိမ်ကြိမ်ဟောတော်မူခဲ့ပါသည်။

ကျမ်းဂန်များ၌ ရဟန္တာ, အကယ်၍ ရဟန္တာမရှိက အနာဂါမ်, သကဒါဂါမ်, သောတာပန်, ပိဋကတ်၃-ပုံဆောင်၊ ၂-ပုံဆောင်, ၁-ပုံဆောင်, ဝိနည်းဆောင်စသည်ဖြင့်ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာအဖြစ်မှီဝဲဆည်းကပ်ရမည်ဟုညွှန်ကြားပါသည်၊ သို့ပါ၍ဆရာမမှားအောင်သတိပြု၍ ဆရာကောင်း, လမ်းညွှန်ကောင်းကိုဖြင့်သာသနာနောက်ပိုင်း ရောက်နေပါ၍လှဲကြ ချော်ကြမည်ကိုတကယ်စေတနာကောင်းဖြင့် သတိပေးခြင်း ပြုလိုက်ပါသည်။

ဝိပဿနာဆိုတာသည် ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါး၌ အနိစ္စသဘော၊ ဒုက္ခသဘော၊ အနတ္တသဘော ထင်မြင်အောင် ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်ခြင်း(ဝါ)ရှုခြင်း၊ အမြဲမပြတ်ရှုခြင်း၊ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း အထူးဖော်ပြရန် မလိုဟုထင်ပါသည်၊ ၎င်းအနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တကိုလည်းချုံးလိုက်လျှင်ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့သဘောမျှသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်–ပျက်ဟု ရှုခြင်း ပွားများခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ သတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်၌လည်း သမုဒယဓမ္မာ=ဖြစ်ကြောင်း ဘသော၌၊ ဝယဓမ္မာ=ပျက်ခြင်းသဘော၌၊ သမုဒယ ဝယဓမ္မာ=ဖြစ်ကြောင်း သဘော ပျက်ကြောင်းသဘော၌ရှုရမည်ဟုနောက်ပိုင်း၌အမြဲပါရှိပါသည်၊ သို့ပါ၍ဝိပဿနာရှုသည့်အခါ၌ဖြစ်ပြီး ပျက်ပျက် သွားတာ သိမှုသည်အဓိကအရေးအကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတာသိမှသာလျှင် အနိစ္စာ နုပဿနာဉာဏ်၊ ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်၊

အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်၊ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏ်များ ထင်မြင်ပြီးလျှင် သစ္စာနှင့်လျော်သော သစ္စာနုလောမိကဉာဏ် ပေါက်ရောက်နိုင်ပါမည်ဟု ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆုံးမတော်မူဖူးပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍သမထမရောပဲဝိပဿနာစစ်စစ်အားထုတ်လိုသူများသည် အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးပေါ်၌ **ဖြစ်ပြီးပျက်တာပဲ–ဟု** နှလုံးသွင်း မှန်မှန်ထားပြီးလျှင် ဖြစ်ပျက်သာလျှင် အဓိကထား၍ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်းကို လေ့လာကျင့်သုံးပြီးသကာလ ၎င်းတရားနှင့်ဟပ်၍ ပဌမဉာဏ်အမြင်ရှင်းအောင် ကြိုးစားပါ၊ ကြိုးစားပြီး အားထုတ်မှု အပေါ်မှာ တည်ပါသည်၊ပဌမအမြင်မှန် နှလုံးသွင်းမှန်ရန်လိုအပ်ပါသည်၊နောက် အလုပ်မှန်ဖို့လိုပါသည်၊ အမြင်မှန်–နှလုံးသွင်းမှန် ဆိုသည်မှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုနားလည်ခြင်း ဆိုပါသည်၊ အလုပ်မှန်ဆိုသည်မှာ တရားအားထုတ်သည့်အခါ၌ဖြစ်ပျက်နှင့်မဂ်ကိုက်ဖို့ဆိုပါသည်၊ဝေဒနာဖြစ်စေ၊ စိတ်ဖြစ်စေ ပေါ်လာတာ တွေ့လိုက်၊ နောက် ပျောက်ပျက်သွားတာ တွေ့လိုက်၊ ဤကဲ့သို့ ပေါ်လာတဲ့ ဓမ္မကလေးတွေ ပျက်ပျက်သွားတာသိနေခြင်းသည် ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်ညီသည်ဆိုပါသည်၊တရားတွေ့ ဆိုသည်မှာ အနိစ္စတွေ့မှ (၀၁)ဖြစ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားသည့် ဓမ္မတွေ့မှ တရားတွေ့ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ဖြစ်ပျက်မြင် ဖြစ်ပျက်မှန်းပြီး ဖြစ်ပျက်တဲ့ တရားတွေဆုံးသွားအောင် ကြိုးစား အားထုတ်တော်မူနိုင်ကြပါစေဟု နှိုးဆော် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ဦးသံဒိုင် (ဥက္ကဋ္ဌ)

မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်လုပ်ငန်းစဉ်ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့။

သိပ် ကြောက်စရာ ကောင်းပါလား ဒကာ ဒကာမတို့ ဆင်ခြေက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကယ်တင်တဲ့အလုပ်ကိုပဲမအားမလပ် သေးလို့ မကယ်တင်သေးဘူးဆိုတော့ ကဲဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်ကြ ပေစေတော့ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်၊ဒကာကြွယ်ရေ၊ရောက် မရောက်၊ (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်–ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ဒကာဒကာမတွေ မပါးသေး ဘူးလို့ ဆိုရမယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။ ဘယ်လိုဆိုထိုက်ပါ လိမ့်၊ (မပါးသေးဘူးလို့ ဆိုရပါမယ်)မပါးသေးဘူးလို့ဆို ထိုက်ပါတယ်နော်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာကြောင့် မပါးသေးဘူးလို့ဆိုရပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ ကိုယ်ရေထဲနစ်နေတာကို ကိလေသာရေထဲ နစ်နေတယ်၊ ကြာလို့ရှိရင်ဖြင့် အာသဝဆိုတဲ့ ဝဲထဲကို လည်ရတော့မယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။ ကိလေသာရေ များလို့ရှိရင် အာသဝဝဲ ထဲမှာလည်ရတော့မယ်၊(မှန်လှပါဘုရား) လည်ပြီးသကာလ အောက်သံသရာထဲ အပါယ်လေးပါးမှာ မြုပ်ရတော့မယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကိုပဲ လောကီကိစ္စတွေနဲ့ မအားသေးဘူး၊ မလပ်သေး ဘူးလို့ ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ကို ဒကာဒကာမတွေက ဩော်....ငါ မျောနေတာ ဝဲထဲ ရောက်တော့မယ်၊ ဝဲထဲရောက်ရင် မြုပ်ရ တော့မယ်၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါတွေကိုဒကာဒကာမတွေက မသိတော့မအားသေးဘူး ဆိုပြီးသကာလ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမျောနေတာကိုလဲ မကယ်တင်၊ ဝဲထဲရောက်မှာကိုလဲမကယ်တင်၊မြုပ်သွားမှာကိုလဲမကြောက် လန့်ဆိုတော့ ဒီအဖြစ်ဟာ အဖြစ်ဆိုးလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ၊

အမရပူရမြို့၊မဂ်လာတိုက်ဟောင်းတွင်သီတင်းသုံး
နေထိုင်တော်မူသော
ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား အမရပူရမြို့ဓမ္မာရုံ၌
ဟောကြားတော်မူသော

ကိုယ့်အသေကိုယ်ရှုနည်း

တရားတော်

(၁၅–၁၁–၆၁)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

တရားနာတယ်၊ တရားနာတယ်ဆိုတာ ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်တဲ့အလုပ်လို့ မှတ်ကြစမ်းပါ၊ (မှန်လှပါဘုရား။)

တရားနာတယ်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်၊ (ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကယ်တင်တဲ့အလုပ်ပါ ဘုရား) ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်တဲ့ အလုပ်ဆိုတာမှတ်ပါ၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့- တရားနာဖို့ အကြောင်း မညီညွတ်ဘူး၊တပည့်တော်တို့ ကိစ္စဝိစ္စတွေကာ များလွန်းလို့တရားမနာဖြစ်ဘူးဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကယ်တင်တဲ့အလုပ်ကို မကယ်တင်သေးဘူးလို့ ပြောလိုက်တာနဲ့အတူတူပဲ (မှန်လှပါဘုရား)။

(မှန်လှပါဘုရား)။ နားလည်ကြပလား၊ (နားလည်ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တရားနာဆိုတာ ဘာအလုပ်ပါလိမ့်၊ (ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်တဲ့အလုပ်ပါဘုရား) ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်တဲ့ အလုပ်ကို ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ့်ကိုယ်မှ မသနားလို့ တရားမနာဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ ဆင်ခြေအလုံးဟာ ဒကာကြွယ်တို့ဦးလှဘူးတို့ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး အလုပ်ပဲ၊ (မှန်လှပါဘုရား) ဉာဏ်သက်ရောက်ကြပလား၊ (သက်ရောက်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ တရားနာပျင်းတိုင်းပျင်းတိုင်း တရားအားထုတ်ပျင်းတိုင်းပျင်းတိုင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကမျှောနေတယ်၊ကိလေသာရေထဲမှာ၊ တော်တော်ကြာ အာသဝဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ ဒိဋ္ဌာသဝ ကာမာသဝ ဘဝါသဝဝဲထဲလည်ရမယ်၊ အဝိဇ္ဇာသဝ ဆိုတာက ဒကာဒကာမတို့ သစ္စာမသိမှု၊ (မှန်လှပါဘုရား) ဒိဋ္ဌာသဝဆိုတာက ငါ့ကိုယ်ငါ့ဟာထင်မှု၊ (မှန်လှပါဘုရား) ကာမာသဝဆိုတာက ဘုံဘဝတွေ ဆုတောင်းပြီး ကိုယ့်ဘဝတွေ ကိုယ်သာယာနေတာကလဲဒါဝဲလှည့်နေတာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘဝါသဝဆိုတာကလဲ ဘာတွေလူညာတွေလူပြီး ဘဝတွေ ဆုတောင်းနေလိုက်တာအသေတောင်းတာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ အဲဒီ ဘဝတွေ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီဝဲထဲ လှည့်ပြီးသကာလ နေတာလဲ မြုပ်မလို လှည့်နေတာကို ဒကာ ဒကာမတွေက တရားမနာတော့ကို မျှောချင်သလို မျှောလှည့်ချင်သလိုလှည့် မြုပ်ချင်သလိုမြုပ်နေပေစေတော့လို့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမသနားလို့ ဥပေက္ခာထားလိုက်တာနဲ့ တူလိုက်တာ၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာနဲ့တူပါလိမ့်၊ (ဥပေက္ခာထားလိုက်တာနဲ့ တူပါတယ်ဘုရား) ခြောက်-ခင်ဗျားတို့မသိလို့ ဖော်ပြောနေတာလဲ ဖြစ်စဉ်ကတော့ ဦးလှဘူးတို့၊ ဒကာကြွယ်တို့- ဒကာသစ်တို့....ဒီအတိုင်းပဲ (မှန်ပါ့ဘုရား) မသိလို့သာ ဖော်ပြောနေရတယ်၊ ရိပ်မိပလား၊ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့— တရားနာ ပျင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်, တရားအားထုတ်ပျင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မျှော်ချင်တိုင်း မျှော်၊ လှည့်ချင်သလို လှည့်, မြုပ်ချင်သလို မြုပ်တဲ့ အလုပ်ကြီးကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပစ်ထားလိုက်တယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်သူ ပစ်ထားသလဲ၊ (ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပစ်ထားပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပစ်ထားတယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတို့.... ခင်ဗျားတို့ ရောင်းတာ ဝယ်တာတွေ မြတ်တာစွန်းတာတွေ ဘုန်းကြီးများက မကြည်ဖြူလို့ မရစေချင်လို့ ဒီလို ပြောတယ် မထင်နဲ့၊ အာသဝဆိုတဲ့ ဝဲထဲမှာ လှည့်နေရင် မြုပ်သွားမှာ စိုးရိမ်လို့ ဒကာဒကာမတွေ ဉာဏ်ကလေး ပြန်လှည့်ပါဦး-ခန္ဓာ နာမ်ရုပ် ကိလေသာဖြတ်တဲ့အလုပ် လုပ်ပါဦး-ဝဲ ရပ်တဲ့အလုပ် လုပ်ပါဦး၊မြုပ်တာကို မမြုပ်အောင် ကယ်တင်ပါဦး ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဘုန်းကြီးများက တရားဟောတာပါ၊ (မှန်လှပါဘုရား)ဒကာကြွယ် ကောင်းကောင်းရိပ်မိပလား၊ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့-ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေကလဲ တစ်နေ့ သော်လိုမအားဘူး၊နောက်တနေ့ဘာဖြစ်သတုံး၊မအားဘူး၊

ဘာကြောင့် မအားတာတုံး-ကိလေသာခိုင်းလို့ မအားတာ၊ (မှန်လှပါဘုရား) အင်း— ဘာကြောင့် မအားပါလိမ့်၊ (ကိလေသာခိုင်းလို့ မအားတာပါဘုရား)။

ကိလေသာခိုင်းလို့ မအားတာကိုဘဲ လုပ်လို့မှု နေလို့မှု ကြောင့် မအားတာကို မျှောနေတာကိုပဲ မျှောမှန်းမသိတော့ မအားတာနဲ့ သူသုံးလိုက်တယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား) မအား တာနဲ့ သူသုံးလိုက်တော့ သူ့အရှုံးကို သူမတွက်တတ်ဘူး၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အင်မတန်ဆိုးဝါးတဲ့ ဒကာဒကာမတွေပဲလို့ အပြစ် တင်လို့ရှိရင်လဲ ခင်ဗျားတို့ ခံရုံပါပဲ၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) ကိုင်း— ဒါဖြင့် မအားတဲ့အပြစ် သိကြပြီလား၊(သိပါပြီဘုရား)မျှော ချင် ပတ်ချင် မြုပ်ချင်လို့သာ မှတ်ပါ၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) မျှော ချင် ပတ်ချင် မြုပ်ချင်လို့သာမှတ်ပါလို့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေကို ပြောလိုက်ရတယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီဟာ ဒကာကြွယ် ငြင်းဖို့များလိုသေးသလား၊ (မလို ပါဘုရား) ဘယ်သူမှပြောနေတာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီဥစ္စာ ဆင်ခြေ လဲတဲ့ ကိုယ့်ဆင်ခြေနဲ့ကိုယ် အပါယ်လေးပါး သွားကြရတဲ့ ဆင်ခြေဆိုတာကိုလဲ ယနေ့ ထူးထူးခြားခြား မှတ်ပါ၊ (မှန် လှပါဘုရား)။

ဘယ်သွားရမည့် ဆင်ခြေပါလိမ့်၊ (အပါယ်သွားရမည့် ဆင်ခြေပါဘုရား) အပါယ်သွားကြရမည့် ဆင်ခြေကို တစ် နေ့သော်လဲ အားမထုတ်ဘူး၊ နောက်တစ်နေ့လဲ အားမထုတ် ဘူး၊ တရားလဲ မနာလိုဘူးဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဥပေက္ခာထားလိုက်တာပဲ၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)ကဲ-မျှောချင်သလို

မျှောကွာ၊ မြုပ်ချင်သလိုမြုပ်ကွာ၊ ဒကာကြွယ်....ဒီရောက်-မရောက်၊ (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အင်မတန်သနားတဲ့ ကရုဏာနဲ့မို့ ဆရာဘုန်းကြီးသည် ပြောဆိုနေပါတယ်ဆိုတာလဲ ဒကာ ဒကာမတို့က လေးစားစွာနဲ့ မှတ်လိုက်ပါ၊(မှန်လှပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့၏လိုတဲ့အဖြစ်ကဖြင့် မသိလို့လိုနေတာဆိုတာ ပေါ်ကြပလား၊(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ မအားလို့သာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မကယ်တင်တော့ဘူးဆိုရင်ဖြင့် ဒကာကြွယ်ရေ—ပြန်စရာလမ်း မရှိဘူး၊(မှန်လှပါဘုရား) လူ့ပြည်ကိုပြန်လာဖို့ လမ်းကိုမရှိဘူး၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ရိပ်မိကြပလား၊(ရိပ်မိပါပြီ)အင်မတန်ဆိုးပါတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား၊(ပေါ်ပါပြီဘုရား)ခင်ဗျားတို့ကတော့ မသိရှာဘူး၊ ကိလေသာရန်သူက မျှောလိုက်တယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)အာသဝတွေကလှည့်လို့၊(မှန်ပါ့)သဘောကျပလား၊(ကျပါပြီ)ဒိဋ္ဌိကမြုပ်ပစ်လိုက်တယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိလေသာကမျှော အာသဝက ဒကာဒကာမတို့ သံသရာထဲလည်အောင် လုပ်ပြီးသကာလ ဒိဋ္ဌိကမြုပ်လိုက်တော့ ဒကာကြွယ်.... တက်လမ်းကော မြင်သေးရဲ့လား၊ (မမြင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေအားလုံးပဲ မိဘဆွေမျိုး ဉာတကာတွေ မတော်ဘူးသည် မည်သည် မရှိသောကြောင့် ကိလေသာရေယာဉ်ကြောမှာဖြင့် မမျှောရအောင် တရားနာ၍ တရားအားထုတ်ပါဆိုတာလဲ ပြောနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်

ရှိတုန်းသာ ခင်ဗျားတို့ကြားရပါလိမ့်မယ်၊(မှန်လှပါဘုရား) ဒီပြောနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာလဲ ဒကာဒကာမတို့ ကွယ်တော့မယ် ဆိုတာမှတ်ပါ၊ (မှန်လှပါဘုရား)ခင်ဗျားတို့ တစ်သက် နှစ် သက်ဆိုရင် ဒီဆရာမျိုး မရှိတော့ဘူး၊(မှန်လှပါဘုရား)။

အားလုံး ဘာသာခြားတွေလွှမ်းမိုးပြီးသကာလ တစ်ခါ တည်း ကိလေသာမျှောချင်သလိုမျှော၊ဝဲလှည့်ချင်သလိုလှည့်၊ မြုပ်ချင်သလိုမြုပ် ဒီလမ်းနှင့်ဒီစခန်းသာလျှင် တန်းပြီးသွား နေတော့မယ် ဆိုတာကိုဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ မှတ်ပါ၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအချိန်ကလေးကိုမှကိုယ့်ကိုယ်ကိုကယ်ယူတတ်တဲ့ ဉာဏ်ကလေး ဆရာဘုန်းကြီးကသတိပေးတုန်းမှ ဒကာဒကာ မတွေက မလိုက်နာဘူး ဆိုရင်ဖြင့်လဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သနားလို့ စီးပွားရှာတာလားလို့ ထင်ကြလိမ့်မယ်နော်၊ (မှန်လှပါ ဘုရား)။

မသနားလို့စီးပွားရှာတာ၊(မှန်လှပါဘုရား)ရိပ်မိပလား၊ (ရိပ်မိပါပြီ)မသနားလို့ စားဖို့ သောက်ဖို့တွေနောက် လိုက် နေတဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် တဏှာခိုင်းလို့ လိုက်ပြီးသကာလ နေတယ်ဆိုတာ ဦးလှဘူး သေသေချာချာမှတ်ပါ၊ (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေကို လေးစား စွာနဲ့ပဲ သတိပေးလိုက်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ သြော်—နောက်မှ မှားခဲ့ပြီဆိုတဲ့ အိုဘေးကြီးသင့်တော့ အိုဘေးကြီး သင့်လာမှ နာဘေးကြီးသင့်လာမှသြော်-လက်ကိုင်မရှိတော့ပါကလား၊ (မှန်လှပါ) နှစ်နာလုံးတွေ လာတော့မယ်၊ (မှန်ပါဘုရား)

အိုဘေးတွေ နာဘေးတွေ သင့်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဘယ့်နှယ် ညည်းကြသလဲ၊ (လက်ကိုင်မရှိတော့ပါကလား)လက်ကိုင်မရှိတော့ဘူး၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် လက်ကိုင်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက် ဉာဏ်လက်ကိုင်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်ဟာဖြင့် ကိုင်း.... ကံစီမံသလိုပဲ ခံရုံပဲရှိတော့တယ်ဆိုတော့သံသရာအပါယ်သွားကြောင်း ကံတွေက များများဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေမှာ သူစီမံရာ ခံလိုက်ရုံပဲ၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဆရာဘုန်းကြီး ယနေ့ တရားဟောနေတာ ဉာဏ်စီမံရာလိုက်ကြပါလို့ဟောတယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)ဘယ်လိုဟောပါလိမ့်၊ (ဉာဏ်စီမံရာ လိုက်ကြပါ) ဉာဏ်စီမံရာလိုက်ကြပါလို့ ဦးလှဘူးတို့ ဒကာသစ်တို့ပြောနေတယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ နားလည်ထားတာကလဲ ခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ အို....ကိုယ့်မှာ ကံတွေ ပြုထားတာ အရှိသားပဲဆိုတော့ အင်း....ကံက သုံးဆယ့်တစ်ဘုံထဲမှာသာ သူလှည့်ပြီးသကာလ အိုဘေး- နာဘေး- သေဘေးတွေသာ ပေးမှာပဲ၊ (မှန်လှပါဘုရား) ဉာဏ်ကတော့ အိုဘေး,နာဘေး,သေဘေးဖြတ်ပြီးသကာလ မအိုရာ-မနာရာ-မသေရာဖြစ်တဲ့နိဗ္ဗာန်ပို့မှာ၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ကံစီမံရာလိုက်မယ် ဆိုတာသည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်—တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့၏ အားကိုးမှုသည် အလွဲတစ်ခုပဲ၊(မှန်လှပါဘုရား) ကံစီမံရာလိုက်တာသည်(အားကိုး

မှုအလဲ့ပါဘုရား)အားကိုးမှုအလဲ့တစ်ခုလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါက ဆရာစစ်နဲ့ တွေ့လို့ ဆရာမှန်နဲ့ တွေ့လို့၊ ဩော်.... ဒကာဒကာမတို့ ကံစီမံရာမလိုက်ပါနဲ့၊ ဉာဏ်စီမံရာ လိုက်စမ်းပါဆိုတာ မပြောလိုက်ပါဘူးလား၊(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒကာကြွယ်–ဘာတဲ့တုံး၊ (ကံစီမံရာမလိုက်ဘဲဉာဏ်စီမံရာလိုက်ပါ)။

ကံစီမံရာမလိုက်ပါနဲ့၊ ဉာဏ်စီမံရာ လိုက်ကြစမ်းပါ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာဖြင့် အထူးတိုက်တွန်းပါတယ်၊(မှန်လှပါ) သဘောပါပလား၊(ပါ့,ပါတယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်စီမံရာလိုက်တော့ ဉာဏ်က ကံကိုဖြတ်ပစ်တယ်၊ (မှန်လှပါ) ကံက ဟိုဘုံ ပဋိသန္ဓေပေးလိုက်၊ ဇာတိဒုက္ခပေးလိုက်၊ ဟို-ဇရာဒုက္ခပေးလိုက်၊ အိုတဲ့ဒုက္ခပေါ့ဗျာ၊ (မှန်လှပါ) ဟိုဘုံ နာတဲ့ဒုက္ခပေးလိုက်၊ ဟိုဘုံသေတဲ့ဒုက္ခကြီး ပေးလိုက်ဆိုတာ ဒါ ဘယ်သူ့ သတ္တိလို့ ထင်ကြသတုံးဆိုတာ ဒကာသစ်တို့ ရိပ်မိကြပလား(ရိပ်မိပါတယ်)ဘယ်သူပါလိမ့်(ကံသတ္တိပါဘုရား)

ဒါဖြင့် ကံသည် အိုဘေး, နာဘေး,သေဘေးကိုသာ သူပေးတတ်တယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)ဉာဏ်က အိုဘေးကို ဖြတ်၊နာဘေးကိုဖြတ်၊ သေဘေးကို ဖြတ်ပြီးသကာလ အို, နာ, သေ လွတ်တဲ့နေရာ ပို့ပါတယ်၊ (မှန်ပါ) သဘောပါပလား၊ (ပါ ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်သူစီမံရာ လိုက်သင့်ပါလိမ့်ဗျာ၊ (ဉာဏ်စီမံရာ လိုက်သင့်ပါတယ်ဘုရား) စဉ်းစဉ်းစားစားနားထောင်ကြပါ ဒကာဒကာမတို့၊ အင်မတန်ရခဲတဲ့စကား၊ ဒကာကြွယ်–မှတ်မိပလား၊ (မှတ်မိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က ကံပဲ၊ ကံပစ်ချသလို ခံရမှာပဲ၊ ကိုယ်က ကံ ကောင်းလုပ်ထားလို့ ရှိရင်လဲ နောက် အကောင်း မြင်ဖို့ပဲ၊ ကိုယ်က ကံအမဲ့ လုပ်ထားလို့ရှိရင် ကံ၏နောက်မဲ့ဖို့ပဲ၊ ကံညံ့ လုပ်ထားလို့ရှိရင်လဲ နောက် အညံ့ ဖြစ်ဖို့ပဲဆိုပြီး ဒကာသစ် တို့က ဒီနေရာ ဘုတ်ထိုင်-ထိုင်ချလိုက်တယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

သြော်—သူ့စီမံရာမှတစ်ပါး၊ ကံစီမံရာမှတစ်ပါး၊ ဉာဏ်စီမံရာ များရှိသေးသလားဆိုတာ မော်မှမကြည့်ဝံ့အောင်ဖြစ်နေကြ တယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား၊ (ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် ခင် ဗျားတို့သေသေချာချာတွေးပါ၊ ယနေ့တရားသည် ဘုန်းကြီး စ,ဟောတဲ့နေ့၊ နေ့တိုင်းလဲဆက်ပြီးဟောမှာပါပဲ၊ (မှန်လှပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတို့ ဘယ်သူ့နောက် လိုက်ကြမှာ တုံး၊ (ဉာဏ်နောက် လိုက်ကြမှာပါဘုရား) သြော်.... ဉာဏ် စီမံရာ လိုက်မယ်ဆိုတော့ ဉာဏ်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိပါပဲ၊ (မှန်ပါ့) ဒကာကြွယ်-သမ္မာဒိဋ္ဌိခေါင်းဆောင် တဲ့ဆီလိုက်နော်၊ (မှန်ပါ့) ဒကာသစ်-ဘာနောက်လိုက်ရမယ်၊ (သမ္မာဒိဋ္ဌိ ခေါင်းဆောင်တဲ့ဆီ လိုက်ရပါမယ်ဘုရား)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ ခေါင်းဆောင်တဲ့ဆီလိုက်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေ ချာကြပလား၊ (သေချာပါတယ်ဘုရား) သူကတော့ ဘယ်ကို ပို့လေ့၊ ဆောင်လေ့၊ ယူလေ့ရှိပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့ အခါကျ တော့မှ သြော်—မအို့, မနာ, မသေ အမြဲနေတဲ့နိဗ္ဗာန် ပို့လေ့၊ ဆောင်လေ့ ယူလေ့ရှိတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမ တွေ လေးစားစွာနဲ့ မှတ်လိုက်ကြစမ်းပါ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယနေ့ကစပြီးသကာလ ကံအလုပ်ကြောင့် သံသရာထဲမှာ အမျိုးမျိုး ကျင်လည်ခဲ့ရတယ်၊ ဉာဏ်အလုပ်ပြောင်းပြီး စီစဉ်ဦးမှပဲဆိုတာဖြင့် ယနေ့ ဒကာ ဒကာမတွေက ဆုံးဖြတ်ချက်ချရလိမ့်မယ်၊ (မှန်လှပါ) ယနေ့ ဘာဆုံးဖြတ်ချက် ချရမလဲ၊ (ဉာဏ်အလုပ်ပြောင်းပြီး စီစဉ်ရမယ်)ဉာဏ်အလုပ်ကိုဆုံးဖြတ်ချက် ချရမယ်၊ (မှန်ပါ့) ဉာဏ်စီမံရာ လိုက်ပါတော့မယ်ဆိုတာ ဒကာသစ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ကံသည် ကိလေသာ ဖြစ်သလား၊ ဉာဏ်သည် ကိလေသာ ဖြစ်သလား၊ ဒကာကြွယ်တို့က ဝေဖန်ဦး၊ (ဉာဏ်က ကိလေသာ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) သဘောကျပလား၊ (ကျပါပြီဘုရား)။

ကံသည် အာသဝေါကို ဖြစ်သလား၊ ဉာဏ်သည် အာသဝေါကိုဖြစ်သလား၊ (ဉာဏ်သည်အာသဝေါကို ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဟာ·ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ နဂိုက အားကိုးထားတာဖြင့် မကိုးထိုက်ဘူးလို့တော့ မဆိုထိုက်ပါဘူး၊ သို့သော်-အစစ်မရောက်ဘူး၊(မှန်လှပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား၊ (ပေါ်ပါပြီဘုရား) အစစ်ရောက်ပါရဲ့လား၊ (မရောက်ပါဘုရား)။

ကံစီမံရာ လိုက်တော့မယ် ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်-တဲ့။ အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေး တွေ့ရမယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဉာဏ်စီမံရာ လိုက်တော့မယ်ဆိုတော့ အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးမှ လွတ်ရေးကကေန်ပါပဲ၊(မှန်လှပါဘုရား)ရှင်းကြပလား၊(ရှင်းပါပြီဘုရား) ဒါဖြင့် ဘယ်နောက်လိုက်ကြမယ်၊ (ဉာဏ်စီမံရာနောက် လိုက်ပါ့မယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယနေ့ကစပြီး ခင်ဗျားတို့ စကားလုံးကလေး ပြောင်းလိုက်ပါဦး၊ (မှန်ပါ) ကောင်းလဲကံ၊ ဆိုးလဲကံပဲလို့ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့် ဉာဏ်စွမ်းနားမလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏အပြော၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြောပါလိမ့်၊ (ဉာဏ်စွမ်း နားမလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏အပြောပါဘုရား) ဉာဏ်စွမ်းနားမလည်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြောဆိုတာဖြင့် ရှင်းလောက်ပါပြီ၊ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ယနေ့ ထူးထူးခြားခြားပဲ ဒကာ ဒကာမတွေ ဉာဏ်စီမံရာ လိုက်ကြပါစို့၊ (မှန်လှပါဘုရား) ဆုံးဖြတ်ချက် ချပါ၊ (ချပါပြီဘုရား)ဘယ်သူစီမံရာလိုက်မလဲ၊ (ဉာဏ်စီမံရာ လိုက်ပါမယ်ဘုရား)။

ကံနောက်လိုက်ခဲ့လို့ ခင်ဗျားတို့ ယခု ရ,ထားတာသည် ကံ ပေးလို့ ရ,ထားတဲ့ ခန္ဓာကြီးဆိုတာ ပေါ်ပလား၊ (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား) ကံက ပြုပြင်လိုက်တော့ ကမ္မပစ္စယော–ဆိုတဲ့အတိုင်း မျိုးစေ့ဖြစ်ပြီး ကျေးဇူးပြုလိုက်တာ ဝိပါက ပစ္စယော -ဆိုတဲ့ အကျိုးကြီးရလာတယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ကမ္မပစ္စယောကြောင့် ဘာရသလဲ၊ (ဝိပါကပစ္စယောဆိုတဲ့ အကျိုးကြီး ရပါတယ်) ဝိပါကပစ္စယော–ဆိုတဲ့ အကျိုးကြီး ရတယ်၊ ဝိပါကပစ္စယောကိုသစ္စာဖွဲ့လိုက်တော့ အခုရ,ထားတဲ့ ခန္ဓာကြီးဟာ ဘာသစ္စာလဲ၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဩော် - ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒီဒုက္ခကြီးကို လှလှကြီး ရနေ ပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာ ဒကာမတွေက ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ တွေး လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဩော်....ကံစီမံရာလိုက်မှုပဲ၊ (မှန်လှပါ ဘုရား) ပေါ်လာပလား၊ (ပေါ်လာပါပြီ) ဘယ်သူ စီမံရာ

လိုက်လို့လဲ၊ (ကံစီမံရာ လိုက်လို့ပါဘုရား) ဘာသစ္စာကြီး ရသလဲ၊ (ဒုက္ခသစ္စာကြီးရပါတယ်)။

ဩော်....ကောင်းလဲကံ ဆိုးလဲကံ၊ တို့-နဂိုတုန်းကဖြင့်ဆို ကံပယ်ပြီး ကောင်းကံအားကိုးမယ် ဆိုပြန်တော့လဲ အိုဘေး, နာဘေး,သေဘေးကိုလဲ သူပေးပြန်တယ်၊ (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် တို့-ရေလိုက်လွဲလို့သာလျှင် ဒီဒုက္ခကြီး တွေ့ရတယ်ဆိုတော့လဲ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ၌ ခန္ဓာက သက်သေ ခံပါ တယ်၊ (ခံပါတယ်ဘုရား) ဘယ်သူက သက်သေခံသလဲ၊ (ခန္ဓာက သက်သေခံပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကလဲဘယ့်နှယ်ကြောင့်မီးလောင်တဲ့ခန္ဓာကြီးရသလဲ၊ (ကံကိုအားကိုးလို့ပါဘုရား)အိုဘေး, နာဘေး, သေဘေး အပြည့်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ရ,ထားတယ်လို့ဆိုတာ သေချာ ပလား၊(သေချာပါတယ်ဘုရား) အင်း ဘယ်သူစီမံရာ ရှေးက လိုက်ခဲ့လို့တုံး၊ (ကံစီမံရာ လိုက်ခဲ့လို့ပါဘုရား)။

ဩော်....ဉာဏ်စီမံရာကိုသာ ရှေးကလိုက်ခဲ့ကြမယ် ဆိုလို့ ရှိရင် ဒီဒကာဒကာမတွေဟာ ချမ်းသာအစစ် ကေန်ဖြစ်ကုန် ကြပြီ၊ (မှန်ပါဘုရား) အခုတော့ ဘယ့်နှယ်ဖြစ်နေကြသတုံး၊ ဘယ်သူ ဘာဖြစ်လို့တုံး၊ ဒီ တရားပွဲမှာပဲ မမာဘူး ဘုရား့၊ (မှန်ပါ) ရွှေတောင် လာဖို့ မမြင်ဘူးဘုရား့၊ (မှန်ပါ) အင်း - ဘယ်သူစီမံရာ လိုက်နေရတာလဲ၊ (ကံစီမံရာ လိုက်နေရတာပါ ဘုရား)။

နောက်တော့ သေပြီတဲ့ဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့ဖြင့် နှမြောပါတယ်၊ (မှန်ပါ) အင်း-ရှာပြင် ထုတ်လိုက်ရသတဲ့၊ (မှန်ပါ) အင်း-နှမြောစရာပါကလား၊ ဒါ ဘာစီမံရာလိုက်

လို့ ဒီအဖြစ်ဆိုးကြီးနဲ့ တွေ့ရတာလဲ၊ (ကံစီမံရာ လိုက်လို့ပါဘုရား) သဘောကျကြပလား၊ (သဘောကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယနေ့ ပြောင်းကြစို့၊ (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လို ပြောင်းကြမယ်၊ (ဉာဏ်စီမံရာကို ပြောင်းကြပါမယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်စီမံရာကို တပည့်တော်တို့ဖြင့် အပြောင်းကြီး ပြောင်းပါတော့မယ် ဆိုတာ ဒကာသစ်ရေ....ဆုံးဖြတ်ချက် ချပါ၊ (မှန်လှပါဘုရား) ကံစီမံရာ မလိုက်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုဖြင့် ဒကာကြွယ်တို့, ဦးလှဘူးတို့ ချရတော့မယ်၊ (မှန်ပါ့) မချရင် တော်ပါ့မလား.... (မတော်ပါဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဉာဏ်ကိုကျေးဇူးပြုတဲ့တရားရှာကြစို့၊(မှန်လှပါ) တပည့်တော်တို့ ဉာဏ်စီမံရာသာလိုက်ပါတော့မယ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားပြောတဲ့အတိုင်း နဂိုက မျက်စိတွေ့မှုမှားပြီး သကာလကံစီမံရာလိုက်ခဲ့လို့ယခုတော့ဖြင့်မင်းဘေး၊စိုးဘေး, သူခိုးဘေးနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကလဲ ယိမ်းယိုင်နေတာနဲ့ ဇွဲ— ပါးရောဂါတွေကလဲ ဝိုင်းရံနှိပ်စက်နေတာနဲ့ ကံစီမံရာလိုက်မှုဖြင့် တပည့်တော်တို့ အနာကင်း ရှင်ဗာကူ ဆိုတာတောင် သေပွဲမလွတ်တာကို သိပါပြီ။ (မှန်လှပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဆုတောင်းတာက အနာကင်းရှင်ဗာကူကိုဗျ၊ (မှန်ပါ့) အဲဒါ သေပွဲလွတ်ရဲ့လား၊ (မလွတ်ပါဘုရား) အိုပွဲ, နာပွဲကော၊ (မလွတ်ပါဘုရား)။

မလွတ်ပါဘူးတဲ့၊ရှင်ဗာကူတို့အဖြစ်ကို အစက, များမြန်ပြီး ဒကာဒကာမတွေ ပြောရမယ် ဆိုရင် ရှင်ဗာကူလိုဖြင့် မကျွတ်ချင်ဘူးလို့ လာလိမ့်မယ်၊ (မှန်လှပါ) ဘယ့်နှယ်ကြောင့် လာ

မလဲ၊ ရှင်ဗာကူဟာ ငါးအမျိုးခံရတာကိုး၊ (မှန်လှပါ) ကဲ–ဒကာသစ်၊ ငါးမျိုးခံရတဲ့ရှင်ဗာကူကော၊ (မလိုချင်ပါဘုရား)

နို့-ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားတို့က သူများပြောသံကြားနဲ့ အနာကင်း ရှင်ဗာကူ၊ အဆင်းလှ ရှင်ကစ္စည်းဖြစ်ရပါလို၏။ ဘာလုပ်တာတုံးခင်ဗျားတို့၊ (ဆုတောင်းတာပါဘုရား) မသိလို့။

မသိတာကဆိုးနေတယ်၊ (မှန်ပါ) မသိတာကဆိုးဝါးပြီး သကာလနေတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့ တကာဒကာမတွေ ဩော်–ဘုန်းကြီးသနားတာကိုလည်း ခင်ဗျားတို့ တွေးကြပေါ့နော်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လိုကြောင့် သနားပါလိမ့်မလဲ၊အနာကင်း ရှင်ဗာကူဆိုတော့ ရှင်ဗာကူအကြောင်း ကောင်းကောင်းမသိလို့ သူတို့ရှင်ဗာကူလို ဖြစ်ချင်တာပဲ၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) မဟုတ်ဘူးလား၊ (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဆင်းလှ ရှင်ကစ္စည်းဆိုတာလဲ ရှင်ကစ္စည်းအကြောင်း ကောင်းကောင်းမသိလို့ ရှင်ကစ္စည်းလိုဖြစ်ချင်တာပဲ၊ (မှန်လှပါဘုရား)သဘောကျပလား၊ (ကျပါပြီ) ရှင်ကစ္စည်းကော အိုဘေး,နာဘေး,သေဘေးနဲ့ ရှာမှတွေ့သေးရဲ့လား၊ (မတွေ့ပါ ဘုရား)။

ဟော–ဘေးတွေရန်တွေ စစ်ကြည့်လိုက်တယ်၊ရှင်ဗာကူတို့ ရှင်ကစ္စည်းတို့ရှောက်ရှာမတွေ့ဘူးတဲ့၊ (မှန်လှပါ)အနာကင်း ရှင်ဗာကူတဲ့၊ သေပွဲကြီးဝင်သွားတဲ့ဥစ္စာ၊ အနာရှိလို့သေတာပေါ့ဗျ၊ (မှန်လှပါဘုရား)အနာမရှိရင်၊ မသေပါဘုရား။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က အားကျပြီးသကာလ သူများရေးထားတဲ့စာမှာ လမ်းဆိုးနေလို့ ဘုန်းကြီးက သနားတယ်လို့

ပြောတာ ဒကာကြွယ်က စကားကြီးတယ်လို့ ဆိုချင်သေး သလား၊(မဆိုချင်ပါဘုရား) ဆိုစရာမလိုပါဘူး၊ (မှန်လှပါ ဘုရား) ရှင်းကြပလား၊ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတွေ အနာကင်း ရှင်ဗာကူများ သဘောကျ သလား၊(မကျပါဘုရား) အဆင်းလှရှင်မဟာကစ္စည်းကော၊ (မကျပါဘုရား) မကျနဲ့တော့ ကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ရေချိန်လွဲလို့ သာ မှတ်ပေတော့၊ (မှန်လှပါ) ကျရင် (ရေချိန်လွဲလို့ပါ ဘုရား) သေချင်လို့သာ မှတ်ပေရော့၊ ငါးမျိုခံချင်လို့သာ မှတ်ပေရော့၊(မှန်လှပါဘုရား)သဘောကျပလား၊(ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ဟောသံကြားနဲ့ တပည့်တော်တို့ဖြင့် ဒီဥစ္စာ မိဘုရားရပဲ၊ စာအုပ်ကလေးတွေကလဲ ရေးထားတော့ တပည့်တော်တို့ဖြင့် ဒါဟာ နှုတ်ကိုတက်နေတာပဲ၊ အဲဒီ နှုတ် တက်မှုကလဲ အတော်ဆိုးတယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)မဆိုးဘူး လား-ဆိုသလား၊ (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာ ဆုတောင်းယူလို့ ဆိုးပါတယ်ပြောလိုက်တာ၊ (မှန်လှပါ) ဘာကြောင့်ပြောပါလိမ့်၊ (ဒုက္ခသစ္စာဆုတောင်း ယူလို့ပါဘုရား)။

အခုလဲ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကြီးရတော့ ရောဂတော=ရောဂါ မျိုးစုံ ကိန်းအောင်းတဲ့ ခန္ဓာလို့ဆိုတော့ ရှင်မဟာကစ္စည်းတို့ ရှင်ဗာကူတို့ ရောဂါအပြည့်နဲ့နေတယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား) ဒါ ကို ခင်ဗျားတို့က သူတို့လိုပဲ ရောဂါအပြည့်ရပါလို့၏များ လုပ်ချင်သေးသလား၊ (မလုပ်ချင်ပါဘုရား)။

ဒကာသစ်– နောက်ထပ် မရှူးနဲ့နော်၊ (မရှူးပါဘုရား) ဒကာ ဒကာမငွေ့ ဒကာကြွယ်တို့ နောက်ထပ် ရှူးချင်သေးသလား၊ (မရှူးချင်ပါဘုရား) ပင်ရင်း ဖေဘ်ပြတဲ့ဆရာနဲ့ တွေ့ပေါ့ဗျာ၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ကံကောင်းလို့ အင်း–ဒကာသစ် မသေတာဗျ၊ ရှင်ဗာကုငါးကြီးမျိုသွားတယ်၊ (မှန်ပါဘုရား) ပြီးတော့တစ်ခါ သူဌေးကတော်ကြီးတစ်ယောက်က ဓားမကြီးနဲ့ခွဲလိုက်တာ ကံကောင်းလို့မသေတယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ရှင်ဗာကုဖြစ်စဉ်(မှန်ပါ့)ခင်ဗျားတို့ဓားမကြီးနဲ့ဝမ်းထဲက ခွဲတာကို အလန့်တကြား မခံရပေဘူးလား၊ (ခံရပါတယ်) ငါးကြီးကလဲသားတစ်မှတ်ပြီးရှင်ဗာကုကိုမျိုသွားလေတော့ ခင်ဗျားတို့ အမျိုခံနိုင်ပါ့မလား၊ (မခံနိုင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှင်ဗာကုလိုဖြင့် ဆုမတောင်းကြပါနဲ့၊(မတောင်းပါဘုရား)ရှင်ဗာကုကဲ့သို့ စီးရိမ်ချုပ်၍ အပူသိမ်းသွားတဲ့ ရှင်ဗာကုရောက်ရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ တပည့်တော်တို့ဖြင့် ရောက်ရပါစေဘုရား၊ အဲဒါမှ အနာကင်းတယ်ဘုရာ့ဆိုတာ ကောင်းကောင်းရိပ်မိပလား၊ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် စပ်လို့ပြောတော့ ခင်ဗျားတို့ နှုတ်တက်နေတာတွေ အလကား၊ ဘာမှ မဟုတ်တာတွေ နှုတ်တက်ပြီး သူများပါးစပ် သူများရေးတဲ့စာလမ်းဆုံးနေလို့ ဒကာကြွယ်- ကျုပ်တို့မှာ အခက်ကြုံရတယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား) ဦးညွန့်တို့ သဘောပါရဲ့လား၊ (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ကံလမ်းလိုက်မိလို့ ငါးမျိုးခံရပြီထား (မှန်ပါ) ဉာဏ်လမ်း မလိုက်မိလို့ ဒုက္ခမျိုးစုံ တွေ့ရပြီထား၊ (မှန်လှပါ) ကဲ-ဒကာ ဒကာမတို့ အခုသားကိစ္စ,သမီးကိစ္စ,ဆွေကိစ္စ,မျိုးကိစ္စ,မင်းကိစ္စ,စိုးကိစ္စ၊ မီးဘေး, ရေဘေး, ခိုးသူဘေးတွေနဲ့ ကုန်လိုက်တဲ့ ငွေတွေလဲ မနည်းကြဘူး၊ (မနည်းပါဘုရား) ရှာလိုက်ရတာလဲ ပင်ပန်းလိုက်ကြတာ၊ (ပင်ပန်းပါတယ်ဘုရား)။

သြော်-ဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ကြုံရပါလိမ့်မလဲလို့ မေး၊ ဘုန်းကြီးက ဖြေလိုက်တယ်၊ **ခန္ဓာရလို့**။ (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်၊ (ခန္ဓာရလို့ပါဘုရား)၊ **ခန္ဓာရလို့အဖြစ်ဆိုး ကြုံရတယ်**၊ (မှန်လှပါဘုရား) ဒကာဒကာမတို့ ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်၊ (ခန္ဓာရလို့ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာဆိုတာသည်ကားလို့ ဆိုရင် ဇာတိဇရာမရဏတို့၏ စားဖတ် ဝါးဖတ် ဖြစ်လေသောကြောင့် ခန္ဓာ(မှန်လှပါဘုရား) ဒါဖြင့် ခန္ဓာဆုတောင်းလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဇာတိမီးလောင်ရပါလို၏၊ (မှန်လှပါဘုရား) ဇရာမီးကြီးလောင်ရပါလို၏၊(မှန်ပါဘုရား)မရဏမီးကြီးလောင်ပြီးသကာလရွာပြင်ထုတ်ရပါလို၏၊ (မှန်လှပါဘုရား) ခန္ဓာ ဆုတောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဒါပဲရမယ်၊(မှန်လှပါဘုရား) ဒီပြင်ဘာရသေးသတုံး(ဘာမှမရပါဘုရား)။

အဲဒါတွေကို ဉာဏ်နဲ့ အဆုံးထိအောင် ကြည့်လိုက်တော့မှ သစ္စာဉာဏ်နဲ့ အဆုံးထိအောင် ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့မှ **ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေအလွဲကဖြင့်တန်းကုန်ခဲ့ပေါ့လို့**